

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (hetedik tanács)

2015. október 6.*

„Fellebbezés — A Bíróság eljárási szabályzatának 181. cikke — Mezőgazdaság — 510/2006/EK rendelet — Az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartása — Az »Edam Holland« elnevezés bejegyzése — Az »edam« elnevezést használó termelők — Az eljáráshoz fűződő érdek hiánya”

A C-517/14. P. sz. ügyben,

a **Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V.** (székhelye: Berlin [Németország], képviselik: M. Loschelder és V. Schoene Rechtsanwälte)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2014. november 14-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselek: B. Schima, J. Guillem Carrau és G. von Rintelen, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Holland Királyság** (képviselek: B. Koopman és M. Bulterman, meghatalmazotti minőségben),

a **Nederlandse Zuivelorganisatie** (székhelye: Zoetermeer [Hollandia], képviselik: P. van Ginneken és G. Béquet advocaten)

beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hetedik tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot tanácselnök, J. L. da Cruz Vilaça és C. Lycourgos (előadó) bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a Bíróság eljárási szabályzata 181. cikkének megfelelően, indokolt végzéssel kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Végzést

- 1 Fellebbezésével a Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. az Európai Unió Törvényszéke Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse kontra Bizottság ügyben hozott végzésének (T-112/11, EU:T:2014:752, a továbbiakban: megtámadott végzés) hatályon kívül helyezését kéri, amely végzéssel a Törvényszék elutasította az egy elnevezésnek az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába való bejegyzéséről [Edam Holland (OFJ)] szóló, 2010. december 2-i 1121/2010/EU bizottsági rendelet (HL L 317., 14. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet) megsemmisítése iránti keresetét.

Jogi háttér

Az 510/2006/EK rendelet

- 2 A jogvita tényállása megvalósulásának idején még hatályban lévő, a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK rendelet (HL L 93., 12. o.; a továbbiakban: alaprendelet) (14) preambulumbekzdése értelmében:

„A bejegyzési eljárásnak lehetővé kell tennie minden, valamely tagállamban vagy harmadik országban jogos érdekekkel rendelkező természetes és jogi személy számára, hogy kifogásának benyújtásával érvényesítse a jogait”.

- 3 Az alaprendelet 7. cikkének (1) és (2) bekezdése így rendelkezett:

„(1) *Az Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő, a 6. cikk (2) bekezdése első albekezdésében említett közzététel napjától számított hat hónapon belül bármely tagállam vagy harmadik ország kifogással élhet a javasolt bejegyzés ellen a [z Európai] Bizottsághoz benyújtott, kellően indokolt nyilatkozat útján.

(2) Bármely, jogos érdeket igazoló, nem a bejegyzést kérelmező tagállamban, illetve harmadik országban székhellyel rendelkező, ott lakóhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy kellően megalapozott nyilatkozat benyújtásával szintén kifogást emelhet a javasolt bejegyzés ellen.

Valamely tagállamban székhellyel rendelkező ott lakóhellyel rendelkező természetes vagy jogi személyek a szóban forgó tagállamhoz nyújtják be a nyilatkozatot olyan határidőn belül, amely lehetővé teszi az (1) bekezdésnek megfelelő kifogás benyújtását”.

[...]

- 4 E rendelet 13. cikke (1) bekezdésének második albekezdése ekként rendelkezett:

„Ha valamely bejegyzett elnevezés egy mezőgazdasági termék vagy élelmiszer szokásosnak minősülő elnevezését foglalja magában, e szokásos elnevezésnek a hozzá tartozó mezőgazdasági terméken vagy élelmiszereken történő használata nem minősül ellentétesnek az a) vagy b) ponttal.

A vitatott rendelet

- 5 A vitatott rendelet (8) preambulumbekzdése értelmében:

„Úgy tűnik, hogy a kifogást emelő felek nem a teljes »Edam Holland« elnevezésre, hanem annak csupán egy elemére, nevezetesen az »Edam« szóra utaltak, amikor azt állították, hogy a bejegyzés veszélyeztetné bizonyos elnevezések, védjegyek, illetve termékek létét, illetve hogy a bejegyzésre

javasolt elnevezés szokásosnak minősül. Márpedig az oltalom az »Edam Holland« összetett elnevezésre vonatkozik. Az [alap]rendelet 13. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében az »Edam« kifejezés az [Európai] Unió jogrendjében alkalmazandó elvek és szabályok betartása mellett továbbra is használható. Az egyértelműség érdekében a termékleírás és az összefoglaló ennek megfelelően módosult”.

- 6 E rendelet 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az e rendelet I. mellékletében szereplő elnevezés bejegyezésre kerül.

Az első bekezdés ellenére az „Edam” elnevezés az uniós jogrendben alkalmazandó elvek és szabályok betartása mellett továbbra is használható az Unió területén”.

- 7 Az említett rendelet II. melléklete az alábbi információkat tartalmazza:

„[...]”

4. Leírás [helyesen: Termékleírás] [...]

4.1 Elnevezés »Edam Holland«

4.2 Leírás Az Edam Holland természetes érlelésű, félkemény sajt. Hollandiában készül holland tejgazdaságokból származó tehéntejből, és fogyasztásra való alkalmasságáig holland érlelő helyiségben érlelik. [...]”

A jogvita előzményei

- 8 A jogvita előzményeit a megtámadott végzés 1–7. pontja az alábbiak szerint mutatta be:

„1. A [...] Bizottság 2008. március 1-jén a[z alap]rendelet 6. cikkének (2) bekezdése szerint bejegyzés iránti kérelmet tett közzé. E bejegyzés iránti kérelem, amelyet a Nederlandse Zuivelorganisatie (a továbbiakban: NZO) terjesztett elő és a Holland Királyság nyújtott be a Bizottsághoz, az „Edam Holland” oltalom alatt álló földrajzi jelzés (a továbbiakban: szóban forgó OFJ) bejegyzésére vonatkozott.

2 2008. június 26-án a felperes [...] a Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV a[z alap]rendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően kifogást tartalmazó nyilatkozatot nyújtott be a szóban forgó OFJ bejegyzése ellen a német hatóságokhoz.

E kifogást tartalmazó nyilatkozatban a felperes az edami sajt termelőinek és forgalmazóinak azon szakmai csoportosulásaként jelölte meg magát, amelynek tagjainak minősülő vállalkozások 2007-ben 141 385 tonna edamit forgalmaztak (94 361 tonna a saját termelésükből származott). A kifogást tartalmazó nyilatkozat alátámasztása érdekében többek között kifejtette, hogy az »Edam Holland« elnevezés kifejezett pontosítás hiányában történő bejegyzése veszélyeztetné az „edam” szokásos elnevezés használatát.

4 2008. július 18-án a Németországi Szövetségi Köztársaság kifogást tartalmazó nyilatkozatot nyújtott be a Bizottsághoz a szóban forgó OFJ bejegyzése ellen. A felperes 2008. június 26-i kifogást tartalmazó nyilatkozatát (a fenti 2. pont) csatolták a Németországi Szövetségi Köztársaság kifogást tartalmazó nyilatkozatához.

- 5 2008. október 21-én a Bizottság tájékoztatta a Holland Királyságot, hogy úgy ítélte meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság által benyújtott kifogás elfogadható. Emellett felhívta a Holland Királyságot és a Németországi Szövetségi Köztársaságot, hogy az [alap]rendelet 7. cikkének (5) bekezdése szerinti megállapodás létrejötte érdekében folytassák le a szükséges konzultációkat.
- 6 2009. május 29-én a Holland Királyság közölte a Bizottsággal, hogy többek között a Németországi Szövetségi Köztársasággal nem jött létre megállapodás.
- 7 2010. december 2-án a Bizottság elfogadta a [vitatott] rendeletet. A szóban forgó OFJ termékleírása többek között tartalmazza, hogy az „Edam Holland” sajt Hollandiában készül, holland tejgazdaságokból származó tehéntejből (a termékleírás 4.2 pontja).

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott végzés

- 9 A Törvényszék Hivatalához 2011. február 23-án benyújtott keresetlevelével az elsőfokú eljárás felperese a vitatott rendelet megsemmisítését kérte.
- 10 A Holland Királyságnak és az NZO-nak a Törvényszék megengedte a beavatkozást a Bizottság kérelmeinek támogatása végett, amely intézmény a kereset elutasítását kérte.
- 11 Miután a Törvényszék megítélése szerint az ügy iratai alapján kellő információ állt a rendelkezésére, eljárási szabályzata 113. cikkének értelmében úgy döntött, hogy az eljárás folytatása nélkül hozza meg határozatát, és a keresetet mint elfogadhatatlant elutasította.

A felek kérelmei

- 12 A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:
 - elsődlegesen helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést és semmisítse meg a vitatott rendelet;
 - másodlagosan helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést, és utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé; és
 - a Bizottságot kötelezze az első- és másodfokú eljárás költségeinek viselésére.
- 13 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
 - utasítsa el a fellebbezést; és
 - a fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére.
- 14 A Holland Királyság azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést.
- 15 Az NZO azt kéri, hogy a Bíróság:
 - elsődlegesen utasítsa el a fellebbezést;
 - másodlagosan, amennyiben a fellebbezésnek helyt ad, utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé; és
 - harmadlagosan, amennyiben a Bíróság a fellebbezésnek helyt ad, és úgy határoz, hogy az ügyet ő maga dönti el érdemben, tartsa fenn hatályában a vitatott rendeletet.

A fellebbezésről

- 16 A Bíróság eljárási szabályzata 181. cikkének értelmében, ha a fellebbezés teljes egészében vagy részben nyilvánvalóan elfogadhatatlan, illetve nyilvánvalóan megalapozatlan, azt a Bíróság az előadó bíró javaslatára és a főtanácsnok meghallgatását követően indokolt végzéssel teljes egészében vagy részben az eljárás során bármikor elutasíthatja.
- 17 A jelen fellebbezés keretében e rendelkezést kell alkalmazni.
- 18 Fellebbezésének alátámasztására a fellebbező négy jogalapot ad elő.

Az első jogalapról

A fellebbező érvelése

- 19 Első jogalapjával a fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amennyiben nem ismerte el az ő eljáráshoz fűződő, abból a tényből eredő érdekét, hogy a vitatott rendelet nem pontosítja, hogy az „edam” kifejezés szokásos jellegűnek minősül az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében, és e címen továbbra is használható a sajtók forgalmazása során. E pontosítás hiánya súlyosan sértette a fellebbező jogi helyzetét, mivel a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében vélelem áll fenn a tekintetben, hogy valamely összetett elnevezés minden egyes eleme külön-külön oltalom alatt áll. Következésképpen megállapítható a fellebbező eljáráshoz fűződő érdeke, és a Törvényszék tévesen utasította el a keresetet mint elfogadhatatlant.
- 20 A Bizottság vitatja ezen érveket.

A Bíróság álláspontja

- 21 A vitatott rendelet (8) preambulumbekzdése kimondja, kifejezetten az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének második bekezdésére utalva, hogy az „Edam” kifejezés továbbra is használható. Az alaprendelet e rendelkezése azt írta ugyanis elő, hogy ha valamely, az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába bejegyzett elnevezés egy mezőgazdasági termék vagy élelmiszer szokásosnak minősülő elnevezését foglalja magában, ezen elnevezés kereskedelmi használata nem sérti az említett bejegyzett elnevezés oltalmát. A Bizottság ezért határozott úgy a vitatott rendelet 1. cikkében, hogy szokásos jellegére tekintettel az „Edam” elnevezés, a szóban forgó OFJ bejegyzése ellenére, az uniós jogrendben alkalmazandó elvek és szabályok betartása mellett továbbra is használható az Unió területén.
- 22 Következésképpen a Törvényszék a megtámadott végzés 29. és 30. pontjában téves jogalkalmazás nélkül ítélte meg úgy, hogy a vitatott rendelet esetleges megsemmisítése semmilyen előnnyel nem járna a fellebbező tagjai számára, mivel e rendelet előírja, hogy az „edam” elnevezés az Európai Unió jogrendjében alkalmazandó elvek és szabályok betartása mellett továbbra is használható többek között a sajtók forgalmazására.
- 23 A fentiekből az következik, hogy az első jogalapot – mint nyilvánvalóan megalapozatlant – el kell utasítani.

A második jogalapról

A fellebbező érvelése

- 24 Második jogalapjával a fellebbező felrója, hogy a Törvényszék elferdítette az azon érvét megalapozó tényeket, amely szerint a vitatott rendelet akadályozza tagjainak gazdasági tevékenységét, így az edamivá alakítható tejnek Hollandiába történő szállítását. Második jogalapjának alátámasztásául a fellebbező az ezen szállítások tényleges voltát igazoló tényekre és bizonyítékokra utal, hangsúlyozza, hogy az eljárásban részt vevő másik felek egyike sem vitatta kijelentéseit, és arra a következtetésre jut, hogy a Törvényszék elferdítette a tényeket, amikor úgy ítélte meg, hogy a fellebbező ezen érvének nincs ténybeli alapja. Egyébként a fellebbező úgy véli, hogy a Törvényszék több tekintetben is elferdítette a megtámadott végzés 41. pontjának alapjául szolgáló tényeket.
- 25 A Bizottság vitatja a fellebbező e jogalapot alátámasztó érveit.

A Bíróság álláspontja

- 26 Előjáróban meg kell jegyezni, hogy az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdéséből és az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből következően a fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat. Kizárólag a Törvényszéknek van hatásköre a releváns tények megállapítására és értékelésére, valamint a bizonyítékok értékelésére. Ezeknek a tényeknek és bizonyítékoknak az értékelése tehát – amennyiben nincsen szó az elferdítésükről – nem jogkérdés, amely vizsgálata a fellebbezési eljárás keretein belül a Bíróságra tartozna (ICF kontra Bizottság ítélet, C-467/13 P, EU:C:2014:2274, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 27 Márpedig a jelen ügyben a fellebbező második jogalapjának alátámasztásául mindössze az egyes tagjai által Hollandiába szállított tejmenyiségekre vonatkozóan a Törvényszék előtt előterjesztett tényekre is bizonyítékokra utal, amelyekből arra következtet, hogy a vitatott rendelet akadályozza tagjainak gazdasági tevékenységét, amennyiben nem értékesíthetnek Németországban termelt tejet a szóban forgó OFJ által védett sajtok Hollandiában történő előállítására céljából. A fellebbező tehát anélkül kéri a Bíróságot ténymegállapítás és tényértékelés elvégzésére, hogy rámutatna, azokat mennyiben ferdtették el, ami pedig nem tartozik a Bíróság hatáskörébe.
- 28 Egyébiránt, ami a megtámadott végzés 41. pontjára vonatkozó érveket illeti, amely pontban a Törvényszék megállapítja, hogy a fellebbező nem léphetett fel a Törvényszék előtt azon tagjai érdekeinek képviseletében, amelyek tejtermelők, elegendő megállapítani, hogy – amint azt maga a fellebbező elismeri keresetlevelének 32. pontjában – ezen érvek a Törvényszék által mellékesen elvégzett értékelésre vonatkoznak. Ezeket az érveket tehát mint hatástalanokat el kell utasítani, mivel semmiképpen nem vezethetnek a megtámadott végzés hatályon kívül helyezéséhez.
- 29 A fenti megfontolásokból következően a második jogalapot – mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant – el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

A fellebbező érvelése

- 30 Harmadik jogalapjával a fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amennyiben nem ismerte el eljáráshoz fűződő érdekét, amely az alaprendeletből eredő, kifogáshoz való saját jogából ered.
- 31 A Bizottság vitatja a fellebbező e jogalap alátámasztásául előterjesztett érveit.

A Bíróság álláspontja

- 32 Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének első albekezdése úgy rendelkezett, hogy bármely, jogos érdeket igazoló, nem az eredetmegjelölés vagy földrajzi jelzés bejegyzését kérelmező tagállamban, illetve harmadik országban székhellyel vagy lakóhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy kellően megalapozott nyilatkozat benyújtásával kifogást emelhet a javasolt bejegyzés ellen.
- 33 E cikk ugyanezen bekezdésének második albekezdése ugyanakkor előírja, hogy a valamely tagállamban székhellyel vagy lakóhellyel rendelkező természetes vagy jogi személyek a szóban forgó tagállamhoz nyújtják be a nyilatkozatot olyan határidőn belül, amely lehetővé teszi az említett cikk (1) bekezdésnek megfelelő kifogás benyújtását.
- 34 Ennélfogva a Törvényszék téves jogalkalmazás nélkül állapíthatta meg a megtámadott végzés 42. pontjában, hogy a jogos érdekekkel rendelkező és valamely tagállamban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személyeknek nincs lehetőségük arra, hogy közvetlenül a Bizottsághoz nyújtsanak be kifogást.
- 35 Következésképpen a harmadik jogalapot – mint nyilvánvalóan megalapozatlant – el kell utasítani.

A negyedik jogalapról

A fellebbező érvelése

- 36 Negyedik jogalapjával a fellebbező azt állítja, hogy tagjai versenykapcsolatba kerülnek a szóban forgó OFJ által védett sajtok holland gyártóival. Álláspontja szerint az „edam” név alatt forgalmazott termékek sokasága, és az összetévesztés veszélye, amelynek ezáltal a fogyasztó ki van téve, azt bizonyítja, hogy az „edam” termékek között verseny áll fenn a piacon.
- 37 A fellebbező azt állítja továbbá, hogy a Törvényszék nem tartotta tiszteletben meghallgatáshoz való jogát. A Törvényszéknek ugyanis lehetőséget kellett volna biztosítania a felek számára érvelésük arra tekintettel történő kiegészítésére, hogy versenyhelyzet áll fenn a fellebbező tagjai által „edam” néven forgalmazott termékek és a szóban forgó OFJ alatt forgalmazott termékek között, mivel a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy e versenykapcsolatot a fellebbező nem bizonyította, jóllehet a Bizottság elfogadta az említett fellebbező által a szóban forgó OFJ bejegyzésével szemben emelt kifogást, következésképpen elismerte, hogy fennáll az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése által megkövetelt „jogos érdeke” ilyen kifogás benyújtására.
- 38 A fellebbező vitatja továbbá a Törvényszék megtámadott végzés 44–46. pontjában foglalt megállapításait, amely pontokban a Törvényszék úgy véli, hogy az alaprendelet célja az volt, hogy egyenlő versenyfeltételeket biztosítson az eredetmegjelöléssel ellátott termékek termelői között, a vitatott rendelet nem arra irányul, hogy egy olyan jogot vonjon vissza, amelynek a fellebbező tagjai a jogosultjai, és mindenesetre a fellebbező érvei nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy tagjait az említett rendelet közvetlenül érinti.
- 39 A Bizottság vitatja a fellebbező e jogalap alátámasztásául előterjesztett érveit.

A Bíróság álláspontja

- 40 Mindenekelőtt, ami a szóban forgó OFJ által védett sajtok holland gyártói és a fellebbező tagjai közötti esetleges versenykapcsolatra vonatkozó érvet illeti, elegendő megállapítani, hogy a fellebbező – a keresetlevelében foglalt egyes elemek átvételére szorítkozva – kijelenti, hogy a Törvényszék elferdítette az előtte általa előterjesztett tényeket és bizonyítékokat, anélkül hogy rámutatna egyáltalán, hogy miben állt ez az elferdítés. Ezért ezt a jogalapot – mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant – el kell utasítani.
- 41 Ezt követően, a fellebbező azon érvével kapcsolatban, amely szerint a Törvényszék megsértette meghallgatáshoz való jogát, elegendő megjegyezni, anélkül hogy vizsgálni kellene, hogy a Bizottság ténylegesen elismerte-e, hogy a fellebbezőnek „jogos” érdeke áll fenn az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése értelmében, hogy 2013. november 15-én, pervezető intézkedések keretében a Törvényszék felhívta a feleket, hogy néhány, köztük a fellebbező eljáráshoz fűződő érdekére vonatkozó kérdésre írásban válaszoljanak. Következésképpen a fellebbező azon érve, amely szerint a Törvényszék megsértette meghallgatáshoz való jogát, nyilvánvalóan megalapozatlan.
- 42 Végül, ami a fellebbező megtámadott végzés 44–46. pontjára vonatkozó érveit illeti, meg kell állapítani, hogy – amint azt maga a fellebbező elismeri keresetlevelének 58., 61. és 63. pontjában – azok a Törvényszék által mellékesen elvégzett értékelésre vonatkoznak, következésképpen ezen érveket hatástalannak kell nyilvánítani.
- 43 A fenti megfontolások fényében a negyedik jogalapot – mint részben nyilvánvalóan elfogadhatatlant, részben nyilvánvalóan megalapozatlant – el kell utasítani.
- 44 Ilyen körülmények között a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 45 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikke alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a perveztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 46 Mivel a Bizottság kérte a fellebbező költségek viselésére való kötelezését, és ez utóbbi perveztes lett, kötelezni kell őt az ezen intézmény részéről felmerült költségek viselésére.
- 47 Az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése értelmében, amely a 184. cikk (1) bekezdése alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó, a Holland Királyság maga viseli saját költségeit.
- 48 Az említett szabályzat 184. cikkének (4) bekezdése értelmében az NZO-t ugyancsak kötelezni kell saját költségeinek a viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hetedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) **A Bíróság a Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V.-t kötelezi a költségek viselésére.**
- 3) **A Holland Királyság és a Nederlandse Zuivelorganisatie maguk viselik saját költségeiket.**

Aláírások